

zarządzą niniejszem natychmiastowe wprowadzenie następujących uzupełnień do przepisów przewozowych, obowiązujących na polskich kolejach państwowych, oraz przepisów przewozowych stanowiących część I a Taryfy Ogółej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dnia 1 czerwca 1920 r.

Do art. 70 ustępu 1-go.

I. Ustalone w czasie rewizji na opłaty lub niedobory podaje się do wiadomości stacjom, na których opłacono odnośne należności.

O nadpłatach zawiadamiają stacje interesantów za pomocą obwieszczeń w lokalach towarowych, dostępnych dla publiczności.

Do art. 70 ustępu 3-go.

II. 1) Reklamacje należy wnosić do tej Dyrekcji kolejowej, w okręgu której opłacono należności.

2) do każdej reklamacji, wniesionej przez osobę w myśl postanowień ustępu 3-go niniejszego artykułu nieuprawnioną, należy w każdym wypadku dołączyć na oddzielnych blankietach cesję lub pełnomocnictwo, zaopatrzone podpisem uprawnionej osoby, uwierzytelnionym notarialnie lub sądownie.

Dla pełnomocnictwa wystawionego na biuro reklamacyjne utrzymywane przez izbę handlowo-przemysłową wystarczy podpis nieuwierzytelniony.

Cesje i pełnomocnictwa podlegają opłacie stemplowej.

Blankiety wydaje kolej za opłatą. Kolej nie zwraca cesji i pełnomocnictw.

Do reklamacji należy dołączyć oryginalne dowody przewozowe, względnie wtórnik listów przewozowych i rachunki przedpłat przewoźnego, o ile chodzi o należności opłacone przy nadaniu.

Do art. 71 ustępu 2-go.

I. Reklamacje, nie zawierające dostatecznych danych, a w szczególności nie podające kwot i podstaw, oraz reklamacje, do których nie dołączono oryginalnych dowodów przewozowych, względnie w wypadkach przewidzianych cesji lub pełnomocnictw nie przerywają biegu przedawnienia.

Minister Kolei Żelaznych:

w z. *J. Eberhardt*

748.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w przedmiocie przyjmowania uczniów (aspirantów) na praktykę aptekarską

Na mocy art. 1 p. 13 i 17 art. 2 i art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z d. 19 lipca 1919 r. (Dziennik Praw Państwa 1919 r. № 63 poz. 371) oraz art. 5 Austriackiej Ustawy Aptekarskiej z dn. 18 grudnia 1906 r.

(Dz. u. p. № 51 1907 r.) i uwagi do 391 art. Rosyjskiej Ustawy Lekarskiej wyd. 1905 r., po wysłuchaniu opinii reprezentacji zawodowych, zarządzam co następuje:

Art. 1. Wstępujący na praktykę aptekarską w charakterze ucznia (aspiranta) winien wykazać się świadectwem dojrzałości, uzyskanem w jednej z państwowych filologicznych, ogólnokształcących szkół średnich; świadectwa dojrzałości z innych państwowych, ogólnokształcących szkół średnich winny być uzupełnione świadectwem złożonego egzaminu z łaciny w zakresie 6 klas państwowej, ogólnokształcącej średniej szkoły filologicznej.

Art. 2. Kandydaci z ukończoną średnią szkołą prywatną, lub zagraniczną mogą być przyjmowani w charakterze uczniów (aspirantów) aptekarskich, o ile świadectwa szkół, które ukończyli, zostaną uznane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równoznaczne ze świadectwami szkół, wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy, o ile są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i w b. zaborze austriackim od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. *Chodźko*